

Скарбничка

Дитяча газета

№5 (48) травень 2014

Слово,
яке торкається
серця

Владик дуже любив свою сестричку. Із задоволенням возив її у красивій рожевій колясці, показуючи їй красиві брязкальця, і радів, коли Наталочка простягала до нього свої пухкенькі рученята й усміхалася беззубим ротиком.

Проте через деякий час ситуація змінилася. Сестричка навчилася повзати, і Владикові іграшки опинилися під загрозою. Наталя не розуміла, що машинки потрібно не кидати, а катати по підлозі. Це почало дратувати хлопчика. Мама пояснила Владикові, що не слід ображатися на маленьку сестричку, а краще сховати іграшки у шафу. Та Владик часто забував це робити і знову сердився, коли маля підбирало його машинки, тягнуло їх до рота і кидало так, що іноді вони втрачали свої коліщата. Мамі було дуже прикро, що Владик більше не захоплювався своєю сестричкою і дедалі частіше кричав на неї.

Минав час. Маленька Наталя почала вимовляти перші слова. Спочатку вона сказала «мама», «дай», потім «тато», «дядя», а незабаром почала вимовляти, як могла, ім'я братика Вадя. І от одного разу, повернувшись із дитячого садка, Владик побачив сестричку, яка виходила йому назустріч. У її руці була улюблена машинка хлопчика. Він хотів крикнути на сестричку і забрати іграшку. Та цієї миті маля усміхнулося і промовило: «Сибі, Вадя».

— Бачиш, вона каже тобі «спасибі» за машинку, — пояснила мама.

Обличчя хлопчика осяяла щаслива усмішка. Він обняв свою сестричку і повів її до шафи з іграшками. Владик давав Наталочці всі нові іграшки, а вона, притискаючи їх до себе, знову й знову повторювала вислів, який сподобався їм обом: «Сибі, Вадя».

Не забуваймо: слова вдячності торкаються серця і піднімають людям настрій.

Спокуса 3

Пригоди шукачів 4

Шкідлива звичка 5

Рижик 7

Цветочные часы 7

Кто такие амфибии? 8

Веселый English 9

Небезпечна хвороба 10

Майский жук жужжит над садом,
Пролетая где-то рядом,
Аромат сирени льется,
Луч последний нам смеется,
И поет среди ветвей
Соловьиные соловей.

Майский вечер полн загадок:
Кто создал такой порядок?
Тучка больше снег не сеет,
С юга теплый ветер веет,
Разноцветные цветы
Выросли из черноты!

Май цветет на черных грядках,
Много будет яблок сладких —
Солнцем все вокруг согрето,
На деревьях много цвета.
Ведь порядок дал такой
Бог для радости земной.

Обведи мостик, не выходя
за контур.

Попугайчик

2

Что ищешь,
то и
найдешь!

6

Куда
деваются
комары?

11

Попугайчик

Как-то вечером Оля с мамой сидели на балконе. Оля читала вслух книжку, а мама слушала ее чтение и вязала. Вдруг прямо над Олиной головой зачирикала какая-то птичка. Девочка сразу же отложила книгу, встала... и замерла на месте.

— Мама, скорее посмотри! К нам прилетел белый цыпленок! — взволнованно, вполголоса заговорила Оля.

Мама тоже встала и увидела маленького попугайчика, сидящего в цветочном ящике. Она протянула руку — попугайчик не улетел. Мама осторожно взяла его в руку и внесла в комнату.

— Закрой дверь на балкон и задерни занавеску, — попросила она дочку. — Птичка может больно удариться об стекло, если захочет вылететь из комнаты, если не задернуть занавеску. Она ведь не знает, что здесь стекло, думает, что дверь открыта, и ей захочется улететь, — объяснила мама свою просьбу.

Когда меры предосторожности были приняты, мама осторожно посадила попугайчика на стол. Но он и не думал улетать. С удовольствием поклевывал насыпанное для него пшено и уселся прямо маме на голову.

— Да он же ручной! — обрадовалась мама. Но тут же добавила: — Если кто-нибудь напишет объявление, что потерялся попугайчик, нам нужно будет вернуть его хозяину.

Оля согласилась. Она знала, что нельзя брать чужие вещи — так написано в Суперкниге. Оля смотрела много мультиков из этой серии и всей душой поверила, что Божья Книга учит только добру.

— А где он у нас будет жить? — спросила Оля. — Конечно, если не найдется хозяин.

— Ты права, нужно об этом подумать. Ты побудь дома, только не открывай балкон и занавеску. А я поеду купить ему клетку, — сказала мама.

Она быстро вернулась домой — птичий рынок был недалеко. Мама купила Кокоше — так они называли своего нового питомца — небольшую клеточку. Ведь он был совершенно ручным и мог долго летать по комнате, любил сидеть у мамы на пальце и внимательно слушал ее разговор. А в клетке сидел только ночью и тогда, когда открывали дверь балкона и раздвигали занавеску, чтобы комната хорошо проветрилась. Да еще тогда, когда Оля была в школе или делала уроки.

Через неделю мама сказала, что нужно купить Кокоше еще одного попугайчика, чтобы ему не было скучно. Но на этот раз мама вернулась с рынка без покупки.

— А где же второй попугайчик? — спросила Оля.

— Я его не купила. Потому что засомневалась, кем же является наш Кокоша. Про-

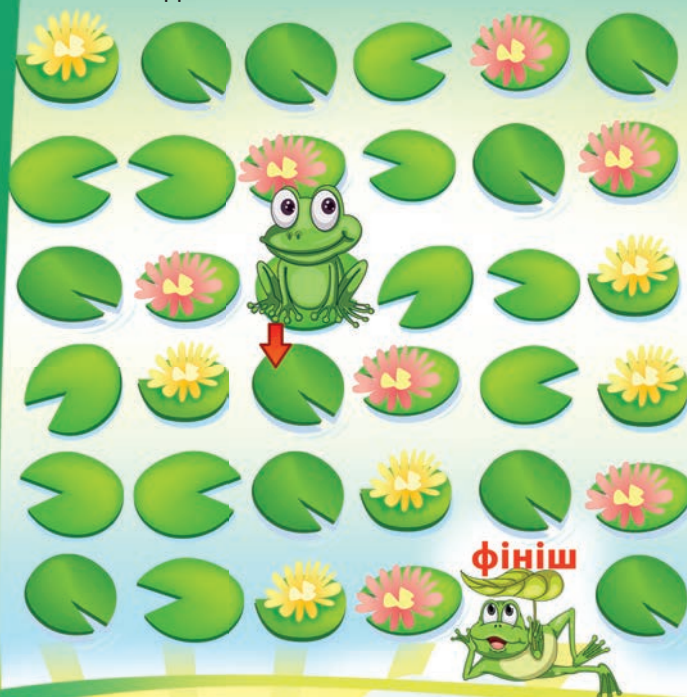
давцы сказали, что у волнистых попугайчиков-мальчиков основание клюва голубенькое, а у девочек — розовое. А у нашего Кокоши оно сиреневое. Продавцы сказали, что нужно еще недельку подождать — он еще молоденький.

Но представьте себе, на следующий день наш Кокоша преподнес нам сюрприз. Когда мама, в очередной раз выпустив его из клетки, стала с ним разговаривать, попугайчик неожиданно повторил ее слова: «Кокоша хороший, Кокоша хороший». Представляете? Попугайчик оказался говорящим.

Нужно признаться, Оля очень хотела взять котенка. Но теперь она не пожалела о том, что прежняя ее мечта пока что не сбылась. Неизвестно, как реагировал бы кот или кошка на появление в доме маленькой птички. А Кокоша действительно был восхитительным! Оля всей душой к нему привязалась. К счастью, никто не написал объявления о пропаже попугайчика, и Оля с мамой благодарили Бога за Его замечательный подарок, который прилетел как раз за две недели до Олиного дня рождения. Наш удивительный Бог любит делать приятные сюрпризы Своим детям!

Жабка

Допоможи жабці дістатися по листочках в гості до іншої жабки

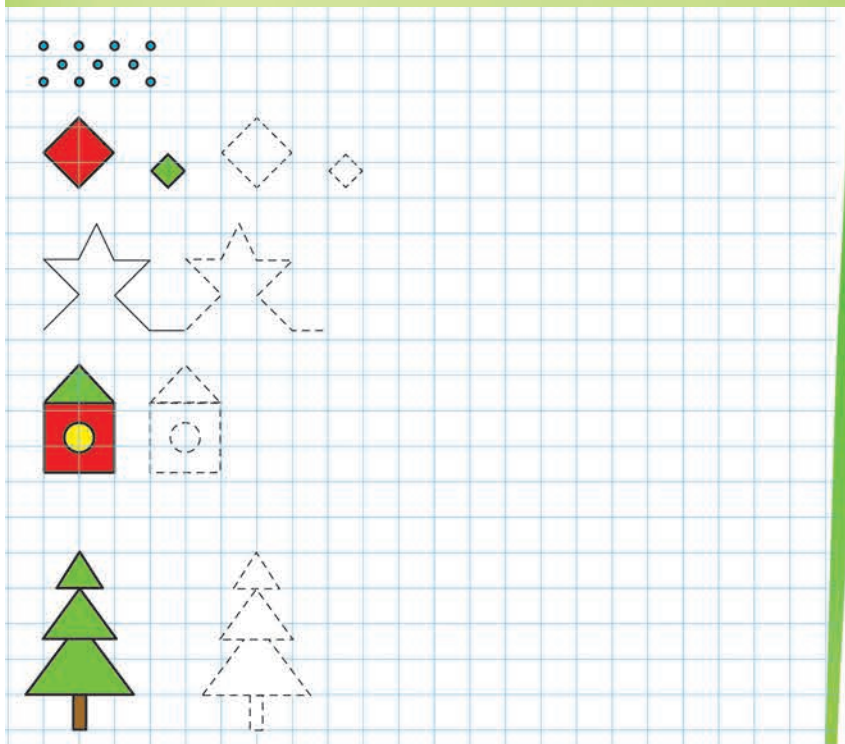
Ах, сколько одуванчиков
Сегодня расцвело.
От будущих каштанчиков
На улице светло.
Сияют свечи белые
У дерева в руках,
Нарядной землю делая,
Как небо в облаках.

Задача

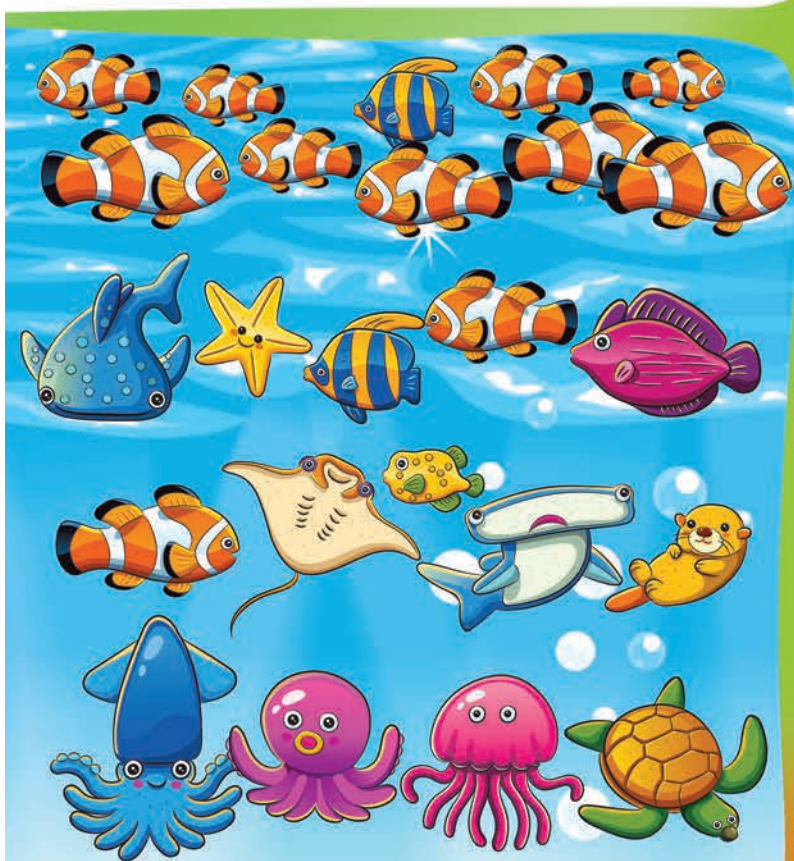
Сосчитай
количество
цветков
одуванчика
на поле.

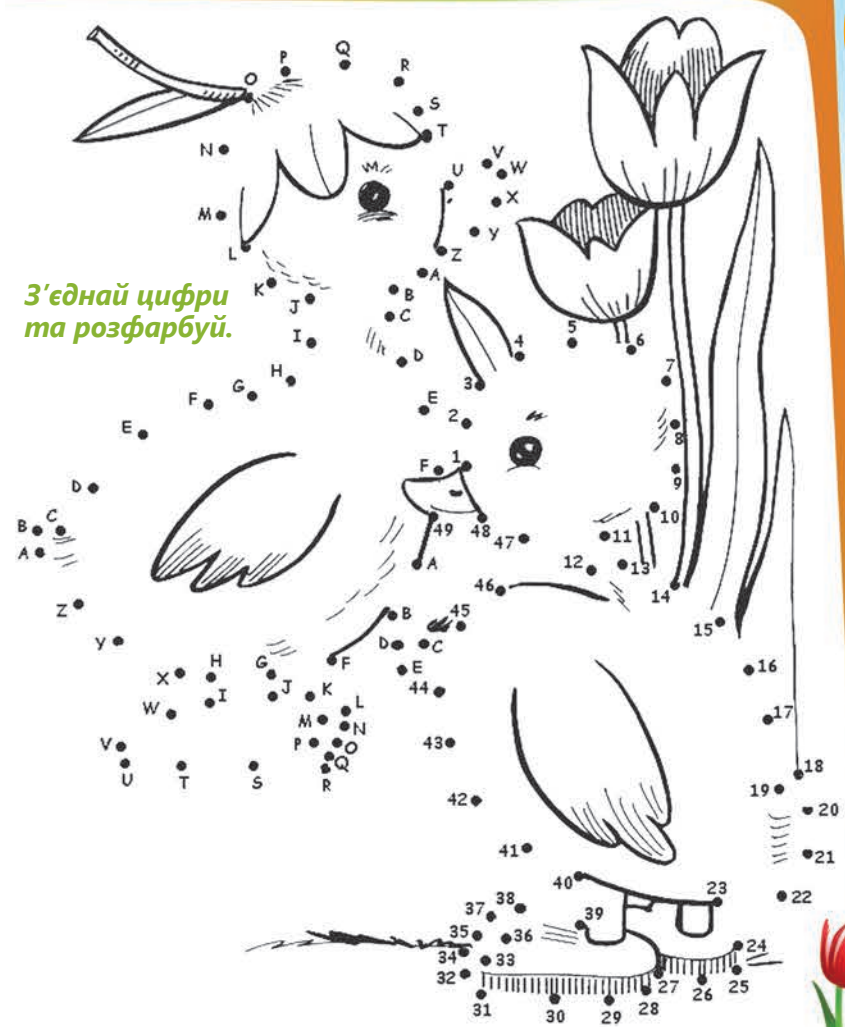

Дорисуй узори до конца строчки

Логика

Найди лишнее животное в каждом ряду.

Спокуса

Легідно гріло весняне сонечко. Мама дала своїй донечці Мар'янці гроші і попросила купити хліба. Крамниця була недалеко, майже навпроти будинку. Біля хлібного відділу дівчинка звернула увагу на невеликий, але галасливий натовп людей, де були дорослі і діти. Це була черга до прилавку сусіднього відділу, де продавали шоколадне морозиво. Мар'янка розгублено зупинилася. У руці вона тримала гроші, яких, напевно, не вистачило б на хліб і морозиво. Вона пам'ятала мамине прохання, але морозиво було таким ароматним і привабливим. І тут їй спало на думку: купити морозиво, а мамі сказати, що гроші загубила. Не витрачаючи більше ні хвилини на роздуми, дівчинка стала в чергу і купила бажаний брикет. Вона їла жадібно і дуже швидко, солодкий холод палив їй горло.

Дівчинка сказала мамі, що ненавтомом загубила гроші і не знайшла їх... Мама трохи засмутилася... Та що вдієш? Швиденько одягнулася і

сама пішла по хліб. Та це дівчинку не втішило. Увечері у Мар'янки заболіло горло. Мама сиділа біля ліжка донечки і поїла її малиновим чаєм. Дівчинці було соромно, що вона обманула найближчу людину, і вона не витримала і розповіла про все мамі:

— Мамочко, я не загубила гроші... Я купила собі морозиво... і з'їла... Якщо можеш, пробач мене...

— Я знаю твою провину, — сумно відповіла мама, — я ж визирнула через вікно, очікуючи тебе, і все це побачила. Як мені було важко, однак я мовчала і чекала твого зізнання. На світі є багато, доню, всіяких захоплень і ласощів, але корисно тільки те, що вільне від неправди, що чесне.

Дівчинка щиро визнала свою провину, а мама не згадувала їй про цю неприємну подію.

Ніколи не відкладайте надовго щирого зізнання своєї провини. Провина — важкий тягар на душі. Бережіть дружбу. Рятуйте її від недовіри, неправди та образи.

Про мене і про тебе

Уяви собі:

кожен з нас за все життя з'їдає в середньому 40 тонн їжі і вдихає 380 тис.куб.м повітря;

твоє і моє серце за розмірами майже таке, як твій і мій стиснутий кулак;

повітря, яким ти і я дихаємо, частково складається з води, тому коли на вулиці холодно, вода (частки повітря) конденсується у вигляді найдрібніших крапель — пари. Тому ми іноді бачимо, як із рота виходить пара;

ти і я пітніємо, коли жарко. Піт допомагає охолоджувати тіло. Коли тіло нагрівається, потові залози виділяють рідину. Випаровуючись, піт виводить зайве тепло з тіла;

щороку твоє і моє серце витрачає стільки енергії, скільки потрібно для того, щоб підняти вантаж вагою близько 900кг на висоту 14 метрів;

твій і мій мозок складається з 10 мільярдів нервових клітин і здатний запам'ятовувати 83 мільйони одиниць інформації;

на шматочкові твоєї і моєї шкіри площею 6,5 кв.см розміщується 25м нервових волокон, понад тисячу нервових закінчень, 65 волосяних мішечків і 6 м кровоносних судин;

ти і я моргаємо, щоб захистити чи очистити свої очі. Око вкрите тонкою плівкою солонуватої рідини. Щоразу, коли ми моргаємо, повітря омиває очне яблуко, змиваючи пил та мікроби.

Пчелкин день

Одна маленькая пчелка первый раз в жизни отправилась на луг собирать пыльцу. Она так радовалась солнышку, останавливалась возле каждого цветочка и не заметила, как потерялась.

«Что же теперь делать? —

подумала пчелка.

— Как я найду дорогу домой? — Пчелка села на цветок и заплакала. Как вдруг...

Задание 2

Пчелка прекрасно справилась с заданием медвежонка

, и он показал ей, в какую

сторону нужно лететь. Пчелка

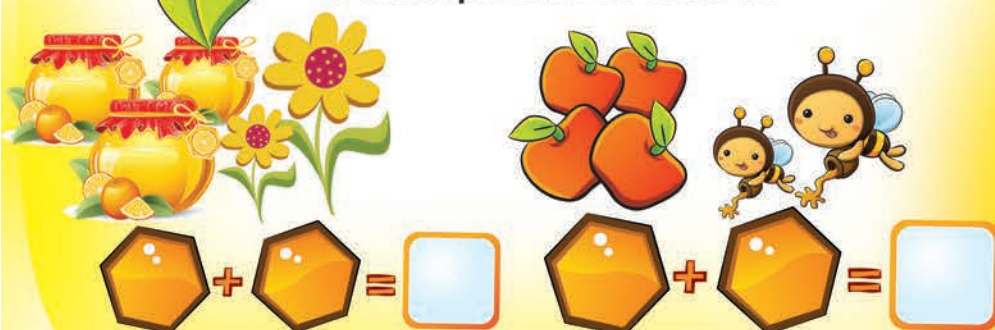
быстро бы долетела до домика

но пошел дождь.

Пчелке пришлось опуститься на луг и спрятаться под листиком.

Там она познакомилась с гусеницей, которая никак не могла решить задачку.

Пчелка решила ей помочь.

Задание 3

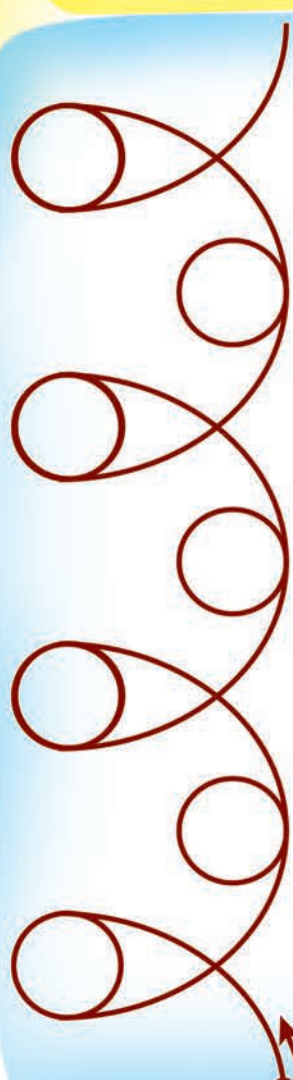
Пока пчелка с гусеницей решали задачку, дождь

прекратился. Пчелка попрощалась со своей подружкой и полетела дальше.

Вдруг пчелка высоко в небе увидела самолет.

Он совершал такие интересные трюки, что пчелке захотелось их повторить.

Возьми карандаш и проведи линию по рисунку.

Задание 1

К цветку подошел медвежонок.

Он увидел пчелку и спросил у нее:

— Почему ты плачешь?

Пчелка ответила:

— Я потерялась, не знаю, куда лететь.

Медвежонок подумал немного и сказал:

— Помоги мне добраться до бочонка с медом, а я тебе покажу, в какой стороне

находится твой улей.

Задание 4

Совершая воздушные петли, пчелка

с высоты заметила свой улей.

Но до него еще нужно долететь.

Помоги пчелке.

Л.Г. Скрипник

Дуже часто немудрі люди, потрапляючи в полон шкідливих звичок, намагаються зробити невільниками інших. Коли з ними хтось не погоджується, вони насміхаються і навіть принижують людину, аби досягти свого.

Одного разу хлопчик Степан переніс на своєму досвіді тиск такого насмішника, котрий видавав себе за такого мужнього, а насправді виявився боягузом.

— Ти боягуз і матусин синок! Я у свого татуса уже багато сигарок украв. А ти, коли хочеш стати справжнім мужчиною, повинен навчитися курити. Справжній індійський вождь повинен уміти викурювати цілу трубку, а ти, як дівчишко, від диму відсахуєшся! — збуджено говорив Євген.

Однак Степанко стояв на своєму: — Ні, курити я не хочу. Це не сподобається ні моїм батькам, ні Богові, якщо ми почнемо отруювати свої легені сигаретним димом. Крім цього, я не бачу в цьому нічого приємного, коли з рота, як з димоходу, валить дим.

— Та спробуй хоч раз, від цього відразу не помреш! Чи, може, у тебе немає сили, бо ти жалюгідний?! А чоловік повинен хоч раз у житті, але спробувати всього.

Так продовжувалося щодня. Нелегко витримати такі насмішки. Спочатку хлопчикові було неприємно. Але вдома він не втримався і розплакався. Коли тато дізнався, у чому річ, то почав переконувати сина, що все, що говорив Євген, — справжня брехня і що гідний мужчина ніколи не стане рабом сигарети.

— Будь мужнім, синку. Це серйозна боротьба, і ти повинен стати переможцем, — сказав тато, дивлячись Степанові у вічі.

Потім вони разом просили Бога підтримати Степана під час чергового нападу Євгена.

Коли наступного дня Євген знову почав свої вмовляння та насмішки, Степан вже не відчував себе приниженим.

— Ти — матусин синок! Може, тобі спідничку принести? Завтра я розповім усім у класі про тебе, нехай посміються!

— Я не боюся цього, — відповів Степанко, однак я справді боюсь зробити щось таке, що завдасть болю моєму Господу.

— Ой, ой, як розсмішив! — зареготав Євген.

Цієї миті десь під ногами тріснула гілка.

— А не здається тобі, Євгене, що ти забагато собі дозволяєш? — несподівано пролунав строгий голос незнайомого чоловіка, що вийшов з-за дерева.

— Дуже прошу вас, н-н-н-у, будь ласка, не кажіть учителям. Я більше не б-у-д-у...

— Хто справжній боягуз — так це ти, Євгене! — сказав чоловік. — До школи я не піду... А ти Степана більше не принижуй. Він хоробрий хлопець, який мужньо стерпів твої насмішки. Гадаю, ти знайдеш у собі силу волі перемогти недобру звичку, а також вибачитися перед Степаном. А зараз сідайте сюди, на лавку, я розповім вам одну реальну історію.

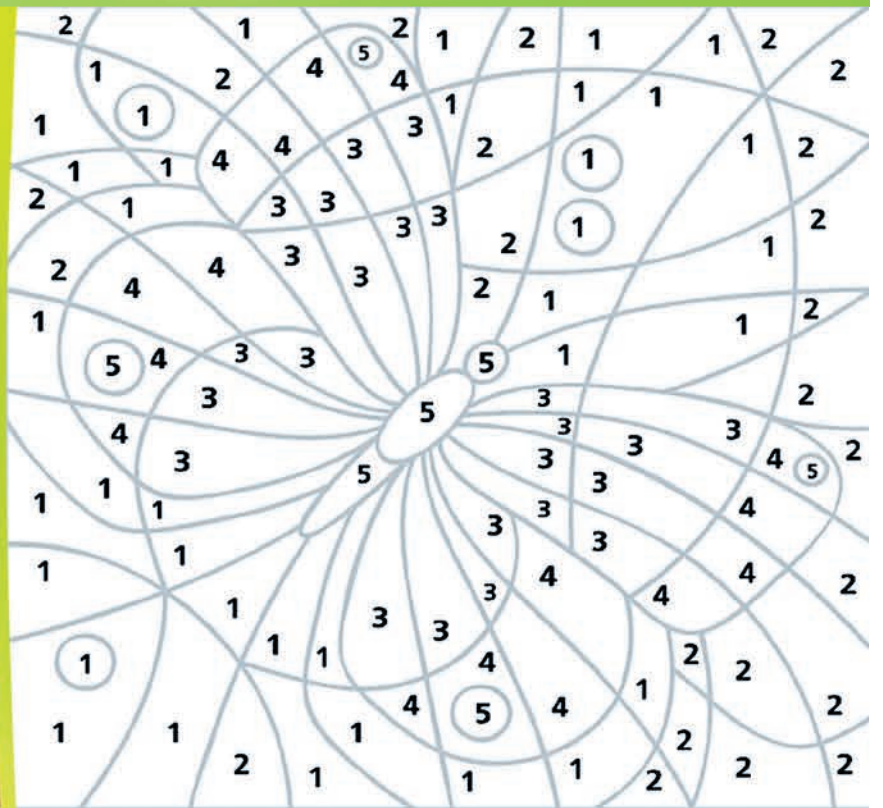
Під час війни я знав одного чоловіка, якого всі вважали хоробрим воїном. Та обставини склалися так, що він, оглушений вибухом, потрапив у полон. У таборі всі полонені спали просто неба. Влітку це ще півбіди, а от взимку... Він мав на собі хоч не дуже теплого, але кожуха. А найбільше втішало те, що в кишені його лежала пачка цигарок. Та одного дня пачка спорожніла. Саме в цей час і зима закінчувалася, от солдат і подумав: «Яка користь мені з цього кожуха? Я загартований, попереду літо...»

І він поміняв свого кожуха у вартового на декілька пачок сигарет.

Весна була теплою... Літо закінчилося... Пізно восени солдат був ще в полоні. Без теплого кожуха він застудився, захворів і невдовзі помер. Декілька пачок сигарет вартували йому життя. Сміливий і відважний воїн виявив слабкість у боротьбі з нерозумною звичкою. Так що, Євгене, добре подумай, чи варто пишатися тим, що ти вже навчився курити, — закінчив розповідь незнайомиць.

На прощання чоловік той сказав: «Степанку, стій твердо та мужньо, так, як сьогодні, і ніколи не кури. Скільки людей сьогодні через це хворіють, повір лишень, адже я — лікар».

Може, і комусь із вас, діти, ровесники чи дорослі теж будуть пропонувати закурити чи випити чарку вина — проявіть мужність, не піддавайтеся цим умовлянням.

Закрась області
указанным цветом,
и узнаешь, кто
изображен на рисунке.

- 1 — желтый
- 2 — зеленый
- 3 — фиолетовый
- 4 — синий
- 5 — оранжевый

П'ятим в році він приходить,
Із лепехою заходить.
У весни — останній він,
Далі — літа чути дзвін!

Загадки

(Травень)

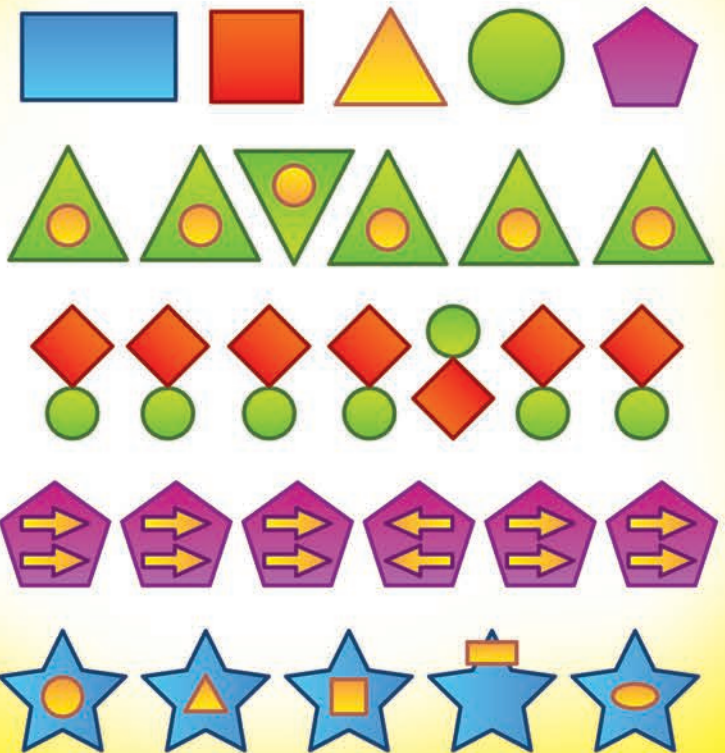
Их в Голландии найдете,
Там везде они в почете.
Словно яркие стаканы,
В скверах там цветут ...

(Грудень)

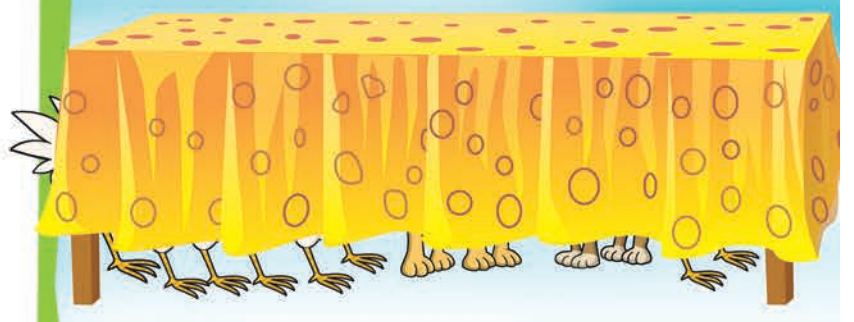

Интересная математика

Внимательно рассмотри рисунки.
Найди лишнее изображение в каждой строчке.
Объясни свой выбор.

Сколько петушков и сколько котят спрятались под столом?

Елена Чепилко

Что ищешь, то и найдешь!

Вчера папа пришел с работы со свертком, который вручил Диме еще с порога.

— Это тебе, — сказал он, улыбаясь и целуя сынишку, взяв его на руки.

— Что там? Машинка? — нетерпеливо спросил Дима.

— Нет, не машинка. Это то, что поможет тебе гулять на улице в любую погоду, — ответил папа.

Дима взял в руки сверток и поспешил его развернуть.

— Ура! Сапоги резиновые! — закричал мальчик и тут же стал пытаться их одеть.

Конечно, без маминой помощи у него ничего не получилось. Но, наконец, они были на Диминых ногах, и он сразу же захотел идти на улицу, чтобы там гулять в них.

— Но на улице сухо, дождя нет, — сказала мама, — и в резиновых сапогах тебе станет жарко. Ты просто натрешь себе мозоли на пальчиках, потому что ноги станут влажными от того, что им жарко.

— Ну, мамочка, пожалуйста! — просил Дима.

Однако мама твердо настояла на своем. Диме ничего не осталось, как одеть туфли и идти на улицу.

Однако не прошло и пяти минут, как мама услышала под окном громкий голос Димы:

— Мамочка, доставай мои резиновые сапоги! Я грязь нашел.

Маме стало очень смешно. Она вышла на улицу, чтобы увидеть, где же это ее сынок умудрился найти грязь в такую сухую погоду. Оказалось, что соседка тетя Даша из соседнего дома поливала свои цветы в палисаднике, и немного воды натекло в небольшую лужицу. Ее-то и обнаружил Дима.

Но через несколько дней пошел сильный ливень, и луж стало предостаточно. Мама достала Димины резиновые сапоги, сама одела свои сапожки, и они вместе пошли в магазин. Дима был так счастлив, что можно было идти прямо по лужам!

Когда они подошли к магазину, мама обратила Димино внимание на беленькую кошечку, которая жила в соседнем от магазина доме. Ее звали Белка. Так вот, Белка нашла себе единственное сухое место возле магазина, сидела на этом кусочке сухого асфальта и старательно вылизывала свои лапки. Очевидно, на этом месте стоял автомобиль. Он уехал после того, как дождь окончился. И под ним оказалось небольшое сухое местечко — чистенькое, без воды и грязи. Его-то и выбрала кошка Белка.

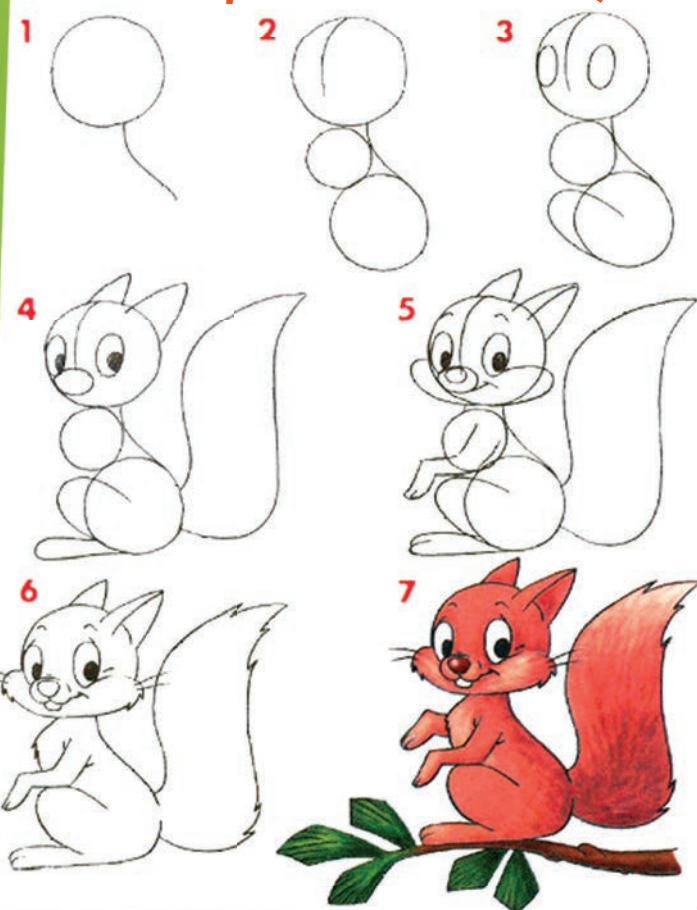
— Видишь, ты недавно искал в такую сухую погоду грязь. И нашел. А Белка искала чистое и сухое местечко после такого ливня. И тоже нашла. Кто что ищет — обязательно найдет. Я понимаю, что тебе очень нравится ходить в резиновых сапожках по лужицам, но специально искать грязь — это нехорошая привычка, сынок.

Солнышко снова выглянуло из-за туч и стало быстро высушивать асфальт. Когда мама с Димой вышли из магазина, кошечка Белка уже перестала умываться и пошла гулять по сухому асфальту. А Дима решил, что даже в резиновых сапожках он будет стараться ходить, если это возможно, по чистым лужицам. И никогда не будет специально искать грязь.

Кроссворд «5 букв»

Как нарисовать белочку

Логика

Пойми закономерность и покажи, какая пуговка лишняя.

В первой строчке нарисуй божью коровку, разгадав логику изображения. В следующих найди отличие.

Соедини линии и раскрась

Рижик

Одного дня на осінніх канікулах я зі своєю сестричкою Надією і моїми друзями гралися на дворі. Надя і Дарина каталися на велосипедах, і раптом вони побачили маленьке кошеня, яке було ранене, побите, з носа текла кров і дуже ослаблене, воно жалібно нявчало. Їм стало дуже шкода його, вони прибігли до нас схвилювано сказали:

— На дорозі лежить ще живе кошеня, але воно поранене.

— Побігли швидше до нього, — запропонував я.

Коли ми прибігли до кошеняти, не могли дивитися без жалю: воно не могло встати на лапки, з ротика текла кров, око було розбите, — усе свідчило про те, що над ним хтось познущався.

Ми зрозуміли, що котику потрібно терміново допомогти хоч чимось. Іванко насмівся взяти бідолаху на руки, шматочком ганчірочки витер кров, і котик ніби ожив. Йому стало краще. І потім я зрозумів, що, крім такої допомоги, ще потрібно обов'язково помолитися.

Ми всі разом, кожен у своїй тихій молитві, звернулися за допомогою до Бога. Коли настав вечір, ми його по-

клали в куці і пішли додому. Наступного дня, коли прийшли до нього, він був живий і почувався краще. Попоїли його водичкою, дали трохи поїсти.

Зрозуміли, що котику потрібно до ветеринара. Ветеринар дав укол і сказав, що якщо проживе до наступного дня, то він буде жити. Ми всі продовжували молитися за вже наше кошеня і були вдячні Господу за те, що котик вижив. Цілий тиждень я і мої друзі ходили до ветлікаря, який робив уколи кошеняті. Воно жило в мене вдома, потрохи їло, пило молочко і було в безпеці. Але на цьому історія не закінчена. Йому ще потрібна була операція. Тому ми пішли з котику до іншого лікаря, який виявив у нього перелом передньої лапки і велику рану на животі. Після того як котику вставили в лапку спиці, зробили операцію на животику, він став одужувати, зараз почувається добре. Йому вже 5 місяців, бігає, стрибає, грається, став нашим улюбленцем. Ми назвали його РИЖИК. Усі ми вдячні нашому Господу за допомогу.

**Мовчан Павлик та його друзі,
м. Васильків**

Цветочные часы

Цветочные часы — это не вымысел! И они не одни.

В природе множество цветков, и за каждым из них достаточно точно можно определить время суток. Как работают цветочные часы? Все просто. Каждый цветочек имеет свое время, когда его лепестки открываются и закрываются. Из дня в день этот процесс происходит в одно и то же время.

Если ты хочешь проснуться очень рано, например, в 4-5 часов утра, то цикорий, шиповник и мак составят тебе компанию.

За ними о начале нового дня сообщают цветы картофеля и льна — в 6-7 часов.

А вот белая кувшинка — цветочек, который любит поспать подольше. Она открывает свои лепестки в 7-8 часов утра.

Еще позже просыпается кислица — в 9 часов.

Закрываются лепестки тоже в разное время суток. Уже после обеда, в 14-15 часов, закрываются цветы цикория, картофеля и мака. А дальше один за другим: лен (16-17 часов), кислица (17-18 часов), белая кувшинка (18-19 часов), шиповник (19-20 часов).

«Пингвины»

Состав:

- маслины без косточки,
- сыр,
- морковь,
- зубочистки.

Приготовление:

Вырезать небольшую дольку у маслины и нафаршировать ее сыром. У отварной или сырой моркови вырезать и вынуть конус и нарезать кружочками усеченными. Также порезать конус(клювики). «Клювики» вставляем в маслины, так, чтобы острый край был снаружи. Собираем нашего пингвина: для этого с помощью зубочистки соединяем последовательно маслину — «голову», маслину — «тельце» и морковные лапки.

Приятного аппетита!

Кто такие амфибии?

Интересное о лягушках

ставители? Да, да, они также относятся к амфибиям.

Удивлены почему?

Давайте разберемся.

Амфибии, или земноводные, — это животные, которым удалось освоить две среды обитания — воду и сушу.

Развиваются они, как и рыбы, в водной среде. Из икры вылупляется головастик, который дышит жабрами и плавает, двигая хвостом. Он быстро растет, меняя при этом форму (этот процесс называется метаморфозом). Взрослые амфибии дышат легкими и могут передвигаться по суше. Еще одной характерной особенностью этих животных является то, что они хладнокровные. То есть температура их тела такая же, как и температура воды или воздуха, который их окружает. В отличие от птиц и млекопитающих, они не способны поддерживать постоянную тем-

пературу тела, поэтому проявляют активность только в теплое время суток, года. С наступлением холодов амфибии впадают в спячку.

Все амфибии имеют гладкую тонкую кожу, хорошо проницаемую для жидкостей и газов. Благодаря этому их кожа является дополнительным органом дыхания. Она богата железами, выделяющими слизь. У некоторых амфибий слизь может быть ядовитой (как, например, у большинства тропических видов жаб). Интересно, что при этом эти создания имеют яркую окраску, которая как бы предупреждает потенциальных обидчиков о том, что нападать не стоит.

С приходом весны наступают теплые деньки. Солнышко ласково пригревает, и так и хочется выехать куда-то за город, на природу. Пруды и реки, еще не так давно скрывавшиеся под снежным покровом, теперь освободились от ледяных оков и весело искрятся, отражая веселые солнечные зайчики. Вместе с ними после периода зимней спячки проснулись их обитатели — амфибии (или земноводные). Вы, вероятно, уже неоднократно видели их. Не видели? А как же лягушки, самые распространенные их пред-

(Пятнистая ядовитая лягушка)

(Золотистый древолаз)

Лягушка

Все земноводные — охотники. Своими выпуклыми глазами они выслеживают добычу. Случалось ли вам замечать, что во время еды лягушки часто моргают? Интересно, что делают они это не просто так, от удовольствия. Дело в том, что лягушки не могут хорошо пережевывать пищу и использовать язык для того, чтобы протолкнуть ее в горло. Вместо этого они толкают пищу своими глазами, втягивая их в череп специальными мышцами — именно поэтому лягушки часто моргают во время еды.

Лягушки не так просты, как может показаться на первый взгляд. Кроме знакомых нам зеленых квакушек, в мире встречаются очень необычные представители этой группы амфибий.

Например, стеклянная лягушка. Стеклянная лягушка — это настоящая прозрачная лягушка. Если смотреть на нее со стороны, то лягушка вполне даже нормальная, буро-зеленого цвета. Однако кожа ее живота прозрачная: видно сердце, желудочно-кишечный тракт, печень и даже икринки у самок. Поэтому лягушку и прозвали стеклянной.

Самый крупный представитель лягушечьего мира — лягушка-голиаф.

Эта гигантская лягушка может весить более трех килограммов, ее длина составляет около 90 см. Крепкие ноги лягушки-голиафа позволяют ей совершать прыжки длиной в три метра.

Самые маленькие лягушки — нобле-ла — обитают в южной части Перу и имеют длину тела от 10 до 13 мм.

Вот такие они, эти лягушки, гроза комаров и мошек! Ребята, понаблюдайте за ними при возможности. Думаю, что откроете для себя много нового и интересного. Ведь мы с вами всего лишь «заглянули» в удивительный мир этих созданий.

Следует сказать, что помимо лягушек и жаб, к амфибиям (или земноводным) также относятся саламандры, тритоны и червяги, которые напоминают крупных дождевых червей. Всего в мире насчитывается около 4000 видов амфибий. Их можно встретить практически в любой стране мира, кроме Антарктиды.

Расшифруй код и помоги лягушонку добраться до озера, в котором он живет. Начни свой путь с черной точки.

→ 5	↖ 2	↑ 1	↘ 1
↑ 3	↖ 1	↑ 3	← 1
↑ 2	→ 1	↑ 1	→ 2

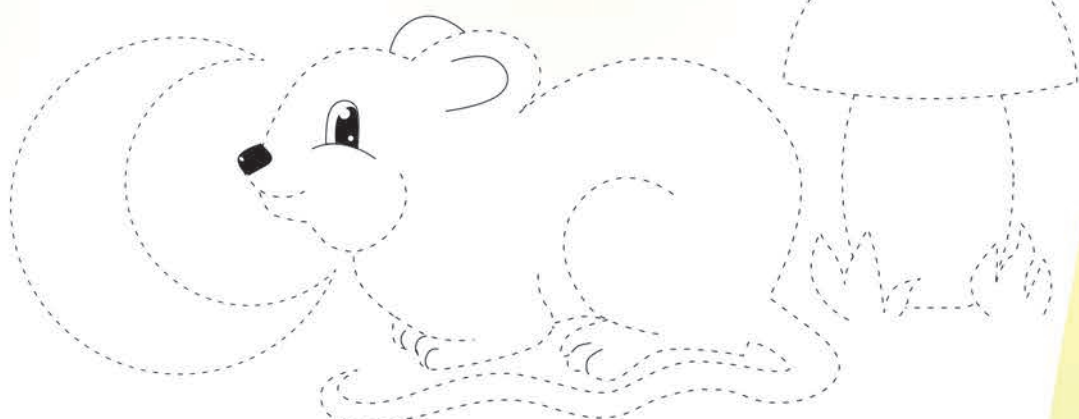
Веселый English

Letters
БуквочкиРаскрась буквы, запомни
слова и выполни задания.

Task 1

Дорисуй луну (Moon),
грибок (Mushroom),
мышку (Mouse).

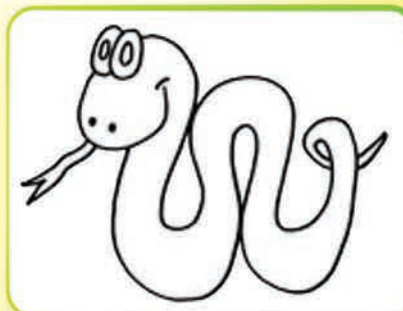
Mm

Task 2

Прочитай
слова
и напиши их.

Ss

SNAKE

SNAIL

Task 3

Сколько ключей на рисунке?

Kk

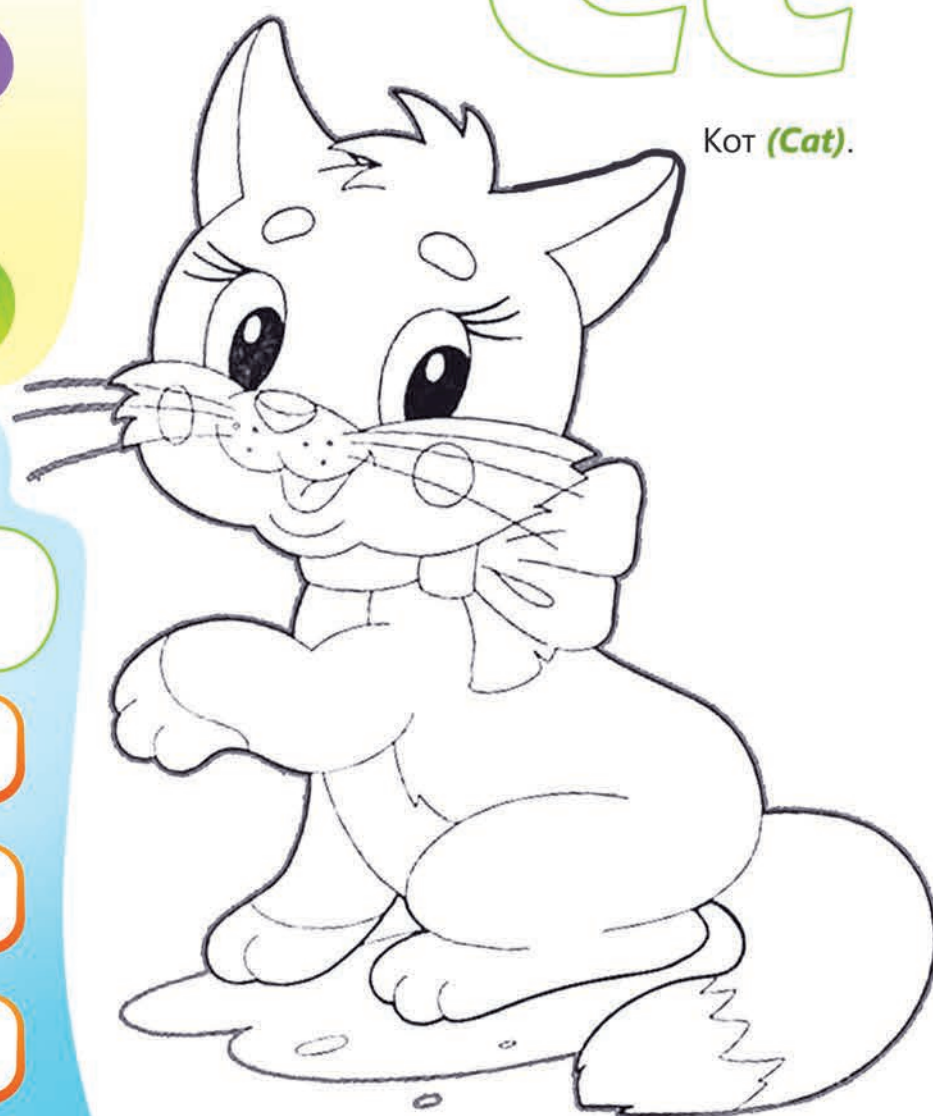

Task 5

Раскрась картинку.

Cc

Кот (Cat).

Task 4

Придумай еще три слова,
начинающиеся
на эту букву.
Напиши эти слова.

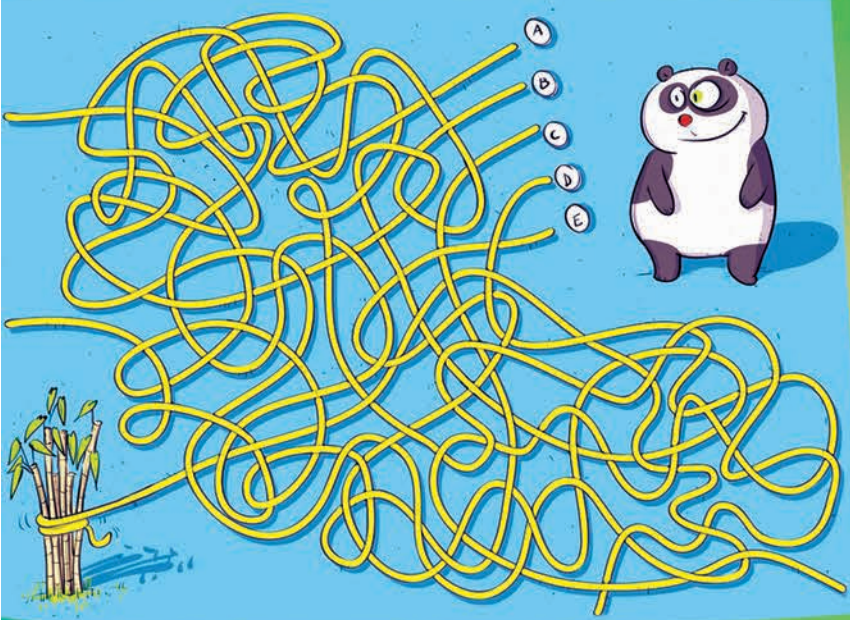
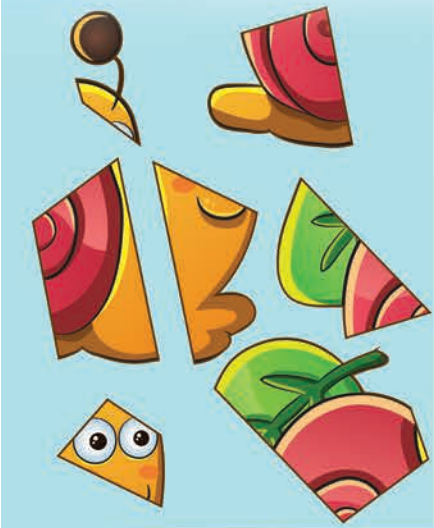
Bb

Склади деталі,
проведи їх лінією.

Равлик

Знайди відмінності

Небезпечна хвороба

Жив собі на світі один багатий чоловік. Та сусіди вважали його бідняком. А знаєте чому? Бо він дуже страждав.

Він мав так багато грошей, що вирішив більше не працювати. Цей чоловік пізно вставав, потім сідав у крісло і кутив сигарету, змушуючи найнятого блазня розважати його. На цей час декілька слуг займалися приготуванням обіду для свого господаря. Це було нелегким завданням, бо багач з'їдав за один раз за п'ятьох. Оскільки він не мав що робити, то з нудьги і після обіду продовжував щось їсти. Тому неможливо було зрозуміти, коли в нього закінчується обід, а коли починається вечеря. За якийсь час чоловік змінився до невпізнання. Він став на вигляд незграбним і врешті захворів. Цілими жменями цей чоловік ковтав таблетки, та йому нічого не допомагало.

Одного разу страждальцеві розповіли про талановитого лікаря, що жив десь недалеко. Дізнавшись про те, де лікар живе, багач написав йому листа з описом усіх своїх захворювань. Мудрий лікар, отримавши довжелезний список зі скаргами багача, написав йому відповідь: «Любий друже, у вашому шлунку живе злий ненажерливий звір. Я, звичайно ж, можу його подолати, та для цього вам потрібно прийти до мене. Ні в якому разі ви не повинні їхати в кареті чи на коні. Бо цей звір розтрясється, і вам буде гірше. Ідіть пішки. Дорогою вам можна їсти тільки двічі на день по тарілці фруктів зі шматочком хліба, а на вечерю – одне

яйце. Це моя порада. Якщо ви її не приймете, то вже наступної весни більше зозулі не почуєте». Це означало, що до весни хворий не доживе. Багач послуухався поради лікаря і вирушив у подорож.

Спочатку товстун пересувався повільніше за равлика. Проте з кожним днем йти ставало все легше. Коли ж багач, нарешті, дійшов до міста, де жив відомий лікар, що почував себе так добре, то навіть подумав: «Я, на диво, здоровий! Хоча б щось мене заболіло».

– Пане лікарю, вибачте, будь ласка, що потурбував вас, але я, здається, цілком здоровий, – сказав багач.

Мудрий лікар уважно подивився пацієнтові у вічі і з приємною усмішкою відповів:

– Це Бог допоміг вам послухатися моєї поради. Якщо хочете бути здоровим і надалі, тоді повертайтеся додому пішки. А вдома щодня рубайте дрова, працюйте у саду та на ділянці й ніколи не їжте більше, ніж сьогодні.

Багач тільки усміхнувся у відповідь і сказав:

– Я вас розумію, пане лікарю.

Зворотній шлях для здорової людини був удвічі коротшим і легшим. А дорогою багач весело розповідав про мудрого лікаря, який так швидко зцілив його від багатьох хвороб. Люди слухали, замислювалися, а головне – кожен робив висновки.

Отже, дорогі діти, ви зрозуміли, мабуть, що лінощі змушують людину дармувати, вона втрачає контроль над апетитом і хворіє. Відганяйте від себе ліню!

Куда деваются комары?

Кроссворд

1. Прибор для глаженья
2. Водоем
3. 12 месяцев
4. Орган зрения
5. Птица
6. Куча снега
7. Обувь
8. Помещение для машин

Вот беда для детворы –
Появились комары!
Не дадут ни поиграть,
Ни побегать, ни поспать!
Комарам не подражайте,
Людам не надоедайте!

Ольга Бокова

Лабиринт

Проедь по городу на паровозике, отправляясь с вокзала, проехав по всему городу, и потом нужно вернуться на старт.

Ребята, думаю, вам летом не раз докучали назойливые комары. А вы знаете, где эти насекомые провели зиму?

Зимой в тех местах, где зимы достаточно холодные, не увидишь комаров, но они продолжают жить. Только живут они в иных формах, в которых мы можем не узнать известного нам летающего и жужжащего насекомого.

Комары проводят первую часть своей жизни в воде, а всю оставшуюся — на земле и в воздухе. Их жизнь начинается в тот момент, когда самка откладывает яйца в водоем со стоячей водой. Скоро из них вылупляются личинки, которые тут же начинают плавать и искать себе пищу.

Вскоре личинки превращаются в куколок, которые, в свою очередь, становятся взрослыми насекомыми и улетают. Весь путь от яйца до взрослой

особи занимает только девять-четырнадцать дней!

Но когда наступают зимние холода, яйца и личинки «впадают в спячку». Из них ничего не вылупляется. И самки некоторых видов комаров тоже впадают в своеобразную спячку на зиму. Таким образом, зиму переживают и яйца, и личинки, и куколки, и взрослые насекомые.

Интересен тот факт, что, хотя для этих насекомых наиболее благоприятен жаркий климат, а особенно тропики, где москиты являются сущим бедствием, еще большим бедствием они являются в северных регионах Канады, на Аляске и в Сибири. Это происходит из-за способности комариных яиц переживать зиму в снегу. Когда снег тает, насекомые начинают вылупляться в таких количествах, что людям и животным приходится несладко.

Зачем дереву листья?

Ребята, вы задумывались когда-нибудь над этим вопросом? Все очень просто: листья деревьев вырабатывают сок (он называется живицей или сахарозой), который питает само дерево и участвует в созревании плодов. Живица производится при помощи содержащегося в листьях зеленого клейкого вещества, хлорофилла.

Представьте себе: листья вырабатывают питательные вещества только при солнечном свете, забирая из воздуха углекислый газ, а из земли по корневой системе дерева воду. При этом в листе происходит химический процесс (фотосинтез), во время которого листья вырабатывают кислород. А кислород, как мы знаем, необходим всем живущим. Именно поэтому деревья называют «легкими планеты».

О деревьях

Почему желтеют листья осенью?

Кроме зеленого хлорофилла, в листьях есть и другие вещества, называются они «пигменты», они желтого и красного цвета, но их очень мало. Осенью образование хлорофилла прекращается и основным «красителем» листьев остаются только эти пигменты. Почему желтеют листья с наступлением холодов понятно, но почему они опадают?

Почему опадают листья?

К осени листья накапливают много полезных и вредных веществ. Полезные вещества дерево забирает, а от вредных избавляется, сбрасывая листву. Еще один ответ на вопрос «Почему опадают листья?»: дело в том, что через листья деревья отдают много влаги в результате испарений, а зимой корни дерева практически не могут восполнить ее потери. Избавляясь от листвы, дерево спасает себя от засыхания в холодное время года.

Женя Приходько

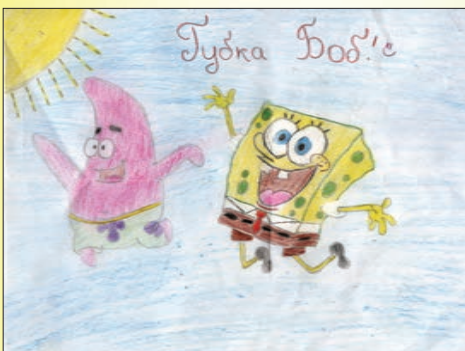
Павло Фулей

Надія Гапко, 12 років

Марк Мартиненко, 9 років

Анна Пак

Лада Мараховська

Оксана Панасюк

Людмила Лукаш

Олександр Клімович

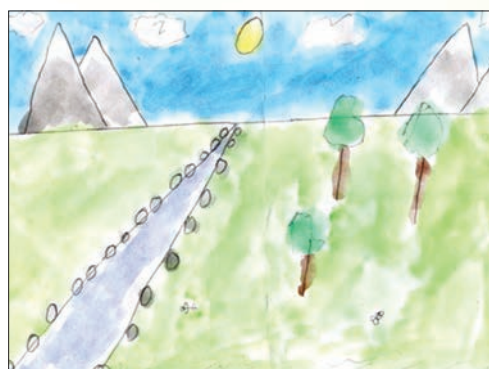
Євгенія Панкова

Ніна Клімович

Анатолій Ткач

Олександр Чалий, 8 років

Павло Фулей

Вікторія Парасюк

Малюнки читачів

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»

Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай

Головний редактор видавництва: Лариса Качмар

Відповідальний редактор: Інна Джердж

Дизайн та верстка: Юлія Смаль, Світлана Смаль

Над номером працювали:

Марина Становкіна, Ольга Бокова

Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua